

[Poul Nielson]

nervøsitet. Men vi håber da, at vi kan tale de problemer væk.

Til hr. Kim Behnke, som siger, at man ikke kan træde luft: Det er da rigtigt, men vi prioriterer den realpolitiske indsats til forsvar for landets interesser på dette område højere end det at tilfredsstille hr. Kim Behnke i denne debat.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Peter Hansen-Nord for en kort bemærkning, og så skal vi nok snart tilbage til talerlisten igen.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det skal også blive kort, hr. formand.

Jeg vil sige til hr. Poul Nielson, at det ikke hjælper meget, at man siger, det var en del af følgelovgivningen i forbindelse med CO₂-afgiftens indførelse. Jeg vil gerne lige understrege, for at man kan være helt sikker: Venstre og De Konservative med flere partier herinde har hverken lod eller del i CO₂-afgiftens indførelse og det mismask og den følgelovgivning, som vi sidder og roder med til stadighed! Det har mange årsager, som jeg ikke skal gentage her, for den debat har vi haft; men det har i hvert fald ikke sammenhæng med nogen specielt miljømæssig adfærd.

Per Tærnbøl (KF):

Energiministeren åbner sin redegørelse med at konstatere, at miljømæssige problemer står øverst på dagsordenen i den energipolitiske debat; det er både godt og skidt.

Det er godt, fordi miljøspekter er vigtige, men det er skidt, fordi de er ved at fjerne opmærksomheden fra det, som energipolitikken efter Det Konservative Folkepartis opfattelse drejer sig om, nemlig forsyningsikkerheden. Et moderne samfund har brug for stabil energiforsyning, og så må vi finde de miljørigtige måder at skaffe den på; men at den skal skafes, skal der ikke herske tvivl om.

Det er glædeligt, at regeringen er opmærksom på, at energipolitikken har stor indflydelse på erhvervslivets konkurrenceevne og der ved på beskæftigelsen. Det Konservative Folkeparti skal nok huske regeringen på det, hvis den nu og da skulle glemme det; og det sker jo.

Det har været på sin plads at lave en opfølgning, det kan vi se af udviklingen. Men det lille skrift efterlader det indtryk, at begrænsningen af CO₂-udledningen er den største og væsentligste energipolitiske opgave. Det er vi ikke enige i. Men hermed har jeg ikke sagt, at det ikke er noget problem; det må blot ikke trække al opmærksomheden væk fra andre aspekter af debatten.

Når det tilmed huskes, at regeringen selv i sine rapporter – senest »Grønne afgifter og erhvervene« – nævner CO₂ som et internationalt problem, som kræver internationale løsninger, og det af Finansredegørelsen fremgår, at en isoleret dansk indsats tre-firdobler omkostningerne, er det bemærkelsesværdigt, at bemærkningen om, at regeringen vil arbejde for, at der i EU træffes beslutning om den fælles energi-CO₂-afgift, ikke er formuleret stærkere. Regeringens tanker om en femdobling af CO₂-afgiften for erhvervslivet kan i dette lys kun ses som en finansieringskilde til regeringens huller i statskassen. Der mangler i hvert fald koordination i udtalelserne.

Det er på sin plads at opdele energiforbruget på tre områder: husholdninger, erhvervsliv og transport. De tre områder skal hver på sin måde bidrage til at nå de energipolitiske mål. Herudover kommer så bidraget fra bedre tilrettelæggelse i produktionsleddet.

Husholdningernes adfærd kan påvirkes gennem afgifter og gennem holdningsbearbejdelse ved information. Eventuelle ændringer af de afgifter, der er sat i værk over for husholdningerne, må afvente, indtil vi har set virkningerne af det, der nu er sat i gang.

Omstilling til kollektiv varmforsyning er en god ting, så længe den er frivillig. I fortsættelse af det, som hr. Kim Behnke sagde om, at det var en borgmestertale, jeg holdt heroppe før, vil jeg sige: Det første, jeg indførte, efter at jeg tiltrådte i Helsingør, var at ophæve tvangstilslutning. Vi noterer os med glæde, at regeringen direkte i »Energi 2000 – opfølgningen« nævner, at omstillinger skal ske ad frivillighedens vej. Omstillingen bort fra elvarme i det eksisterende byggeri må således ikke ske ved tvang.

Erhvervslivet deltog i et grundigt udredningsarbejde sammen med Energiministeriet under en radikal industriminister i 1990, hvor hensigten og aftalen var, at erhvervslivet kun-